

Söndagsreporter Magda Gad och skådespelaren **Gustaf Skarsgård** träffades på restaurang Oxelblom på Södermalm i Stockholm.

SÖKER DET PARADOXALA. Gustaf Skarsgård vill inte ha för enkla lösningar: "Då går jag inte i gång alls", säger skådespelaren som lämnade Hollywood för Stockholm.

”Att visa känslor är mer naket än att visa ballen”

Han är en prisad skådespelare som har stått i rampljuset sedan barnsben. Men inom sig har **Gustaf Skarsgård** ett stort svart hål som kräver ständig bekräftelse och bara göds av framgången.

Text: **Magda Gad**
Foto: **Maria Östlin**

Stort tack till Restaurang Oxelblom där vi fotade

Tolv år gammal springer Gustaf Skarsgård längs Swedenborgsgatan i Stockholm. Det är morgon och han är som vanligt sen till Södermalmsskolan. Tankarna är upptagna av magister Kurras fuck you-pekande korvhand när han i sin vänstra ögonvrå ser något som faller. Han hinner uppfatta att det är en manskropp som gör en fyra-våningsfärd. Sedan hör han ljudet. Ljudet som uppstår när den tunga kroppen krockar med asfalten. Det är inget krasande ljud av ben som krossas, som i de filmer han sett i smyg på nätterna. Ljudet är dovt och samtidigt ofattbart starkt. Och slutgiltigt. Som en punkt.

När den tolvårige pojken stiger in i lektionssalen frågar magister Kurre:

– Varför är du sen, Gustaf?
– Därför att jag såg en kille ta livet av sig.

Skrattsalvorna fyller lektionssalen. Magisterns bratwurstliknande

långfinger pekar i luften. Tills Gustaf Skarsgård skriker:

– DET ÄR SAAAAANT!!!

Då blir det tyst. Lika tyst som i graven.

Två decennier senare bor Gustaf Skarsgård fortfarande kvar i samma kvarter på Södermalm.

– Jag tror att jag lite för tidigt blev av med barnets oskuldsfulla syn på livet, säger han när han tänker tillbaka.

Han sitter på restaurang Oxelblom på Skånegatan. Bokhyllor pryder väggarna, ett schackbräde står på bordet, levande ljus skänker ett varmt sken.

– Det var en händelse som visade det definitiva. Hur fort allt kan ta slut.

Men Gustaf Skarsgård vill inte definiera sig utifrån det som hände den morgonen. Inte utifrån nå-

gon annan morgon heller, för den delen.

– Min filosofi är att alltid akta mig för att ha för stark självbild, att ha för stark identitet. Det är det som gör att folk blir så krampaktiga. Förut gick det till överdrift, då var jag alldeles för eterisk. Det var bara rollerna som definierade

” mig, däremellan var jag ständigt sökande. Nu har jag nog slutat söka, men jag har inte funnit några svar. Snarare har jag slutat ställa så många frågor. Det är nog det som man förstär när man blir äldre, att man aldrig får några svar.

Han lutar sig framåt. Den vita skjortan är slätstruken, blicken är passionerad under

gubbkepsen.

– Jag gillar det paradoxala, det tveitydiga. För så är livet. Och det är sådana roller som jag går igång på. När det blir tillrättalagt, när

man serveras enkla svar och enkla lösningar, då går jag inte igång alls. Det som inte rör om har ingen betydelse förutom som eskapism.

Att använda sig av ord som eterisk och eskapism förefaller helt naturligt för Gustaf Skarsgård. På samma lättvindiga sätt slänger han sig med skit, balle och knulla och ler pojkcharmig som vilken söderslyngel som helst.

När han var i Los Angeles 2011 menade det amerikanska filmfolket att han under sin finkulturella fasad är lika ytlig som alla andra som vill bli rika och kända.

– Det var som att de trodde att jag egentligen bara vill ha fitta, pengar och berömmelse. Till slut började jag tro på det själv. Jag ifrågasatte mina egna drivkrafter och tänkte att jag kanske spelar snobb.

Gustaf Skarsgård sökte sig inte till USA. Vägen till Hollywooddebuten gick i stället via Filmfestiva- →

Fakta

Namn: Gustaf Caspar Orm Skarsgård.

Ålder: 32.

Yrke: Skådespelare.

Familj: Enorm. "Alla vet vilka de är men skriv farmor Gudrun. Hon är klansens överhuvud."

Bor: Södermalm, Stockholm.

Bakgrund: Gjorde sin första roll som sexåring och medverkade 1989 i *Täcknamn Coq Rouge* där han spelade mot sin pappa Stellan Skarsgård. Kom in på Scenskolan som 18-åring och har spelat både på Dramaten och Stockholms stadsteater. Fick en Guldbagge för bästa manliga biroll i *Förortsungar* 2007. Hyllades för sin tolkning av *Hamlet* på Stadsteatern 2010.

Aktuell: Med filmen *Vi* som har premiär den 10 maj och serien *Vikings* som sänds på amerikanska tv-kanalen HBO.

DRIVS AV PASSION OCH INTE PENGAR. Gustaf Skarsgård har inte valt yrke efter hur mycket pengar man tjänar – som son till en skådespelare har han sett hur svårt det kan vara

att få ihop ekonomin.

” Jag började känna mig

len i Berlin där han 2007 blev utsedd till Shooting star och fick provfilma för Peter Weir, regissören bakom *Döda poeters sällskap* och *Truman show*. Det ledde till en roll i filmen *The way back* som gick upp på biograferna 2010 med Ed Harris och Will Farrell som af-fischnamn.

– Jag har alltid tänkt att jag ska ta en sak i taget och inte åka på Skarsgårdsmackan utan ta mig fram på egen hand. Så när jag blev uppsökt för den där rollen var det skönt för mig och för mitt självförtroende. Efteråt kände jag att jag var redo för att åka till Los Angeles, men det var jag inte.

Varför inte?

– Filmen som jag gjorde blev ingen hype där borta och jag hamnade i ett läge där jag förväntades provfilma för roller som jag inte ville ha. Jag förstod inte varför jag skulle söka till skitfilmer som jag stridit för att inte ta här hemma, men mina agenter sa att jag måste gå på allt, så då gjorde jag det. Han skrattar.

– När man är en sådan som jag som sitter uppe hela natten och förbereder sig för en audition så blir det trippelförnedrande när man först tvingas ragga ett jobb som man föraktar och sedan inte

ens får det. Synen som jag hade på mig själv blev förstörd, jag började känna mig som en desperat hora.

När Gustaf Skarsgård landade på Arlanda var det hans tur att peka långfinger åt hela Hollywood. På sin mejl hade han fått ett manus från den svensk-iranska regissören Mani Masserat, som själv lånat 150 000 kronor på sin lägenhet för att kunna göra filmen *Vi*. En mörk kärlekshistoria om två lärarkollegor vars förälskelse övergår i svartsjuka, kontrollbehov och destruktivitet. Gustaf Skarsgård lyfter nästan från stolen när han berättar om arbetet, som han och de

andra skådespelarna hoppade på och gjorde gratis.

– Det var ett drömprojekt, ett sådant som man känner att man bara måste göra. Det är väldigt lyxigt och väldigt ovanligt. Ser man inte kvaliteten i ett manus som detta så begär man tjänstebrott som skådespelare. Då är man en jävla idiot. Det är oerhört välskrivet och väcker det allmänmänskliga i oss.

Gustaf Skarsgård ställde inte bara upp utan lön. Han visar sig också naken i filmen och gör flera intima sexscener.

– Det som jag har förstått att andra tycker är kontroversiellt, att

som en *desperat hora*

jag jobbar gratis och naken, det spelar inte mig någon som helst roll. Pengarna tänkte jag inte ens på, det var helt sekundärt. Drömläget i mitt yrke är att vilja göra något för att det känns rätt på ett konstnärligt plan, inte för att få betalt. Och sexscenerna var det inget snack om alls. Människor ligger ju med varandra. Bidrar det med något till historien så är det klart att man ska visa det.

Det blir tyst. Sedan lägger han till:

– För mig är det mer naket att visa känslor på film. Det är mer utelämnande än att visa ballen.

Efter arbetet med *Vi* fick Gustaf Skarsgård en storroll i amerikanska HBO-serien *Vikings*, som började sändas i USA i mars.

– Ska jag klappa mig själv på axeln så ska jag göra det för att jag har haft modet att tacka nej till jobb som jag inte vill göra. Det var jättekul att jag fick rollen i *Vikings*, det visade att jag valde rätt när jag åkte hem från Los Angeles. Och det är alltid roligt att göra äventyrsfilm, få slåss med yxor och segla vikingaskepp!

Euforin som uppstår efter en kväll på teatern eller slutförandet av en lyckad filmscen upptäckte Gustaf Skarsgård redan som sex-

” Dollartecknet och frågetecknet på bröstet bildar tillsammans ett hjärta, för jag tycker att man ska ifrågasätta den grejen. SB står för Special Blend, mitt gamla gäng. Vex är min polares företag. Och sedan står det peace som är ett fredsbudskap och så gör jag ett fredstecken med handen.

Självporträttet

”

Mitt bekräftelsebehov är enormt. Och helt vidrigt

4 **x senaste...**

...jag grät: Det var för någon månad sedan. Jag minns inte vad som satte i gång läckaget, det var ett övertryck som behövde komma ut.

...fyllan: Var i lördags. Då var jag på påsklunch med familjen och drack nubbe. Sedan åt jag middag hos en kompis på kvällen och efter det gick vi ut en sväng.

...jag var stolt: Det var jag i går över

Valter.

min lillebror Valter. Vi kåkade och jag bara satt och tittade på honom och kände att jag var så stolt över honom.

...lyckoruset: Hade jag i dag faktiskt. Jag har länge skjutit upp min städning och tvättning men i går gjorde jag klart allt och i morse vaknade jag av att solen lyste in genom fönstren. Då kände jag att det äntligen var vår och att jag var redo att möta dagen.

3 **favoriter på min Spotifylista**

1. Telefonklotter av Max Peezay.

2. Illa Noyz av Boot Camp Clik.

3. Cell Therapy av Goodie Mob.

Goodie Mob.

åring, när han debuterade som skådespelare.

– Jag drogs inte till det här yrket för att tjäna pengar. Eftersom jag har en pappa som är skådespelare har jag vuxit upp med det här och sett hur svårt det kan vara att försörja en familj på en teaterlön. Jag håller på med det här för att jag fastnade första gången jag provade och får ångest av tanken på ett annat jobb.

Det låter som ett beroende.

– Det utgår jag från att det är!

Hur stort är behovet av bekräftelse?

– Det är helt enormt. Och helt vidrigt. Och det blir bara värre med åren. Det är som att man har ett stort svart hål inom sig som bara växer ju mer man fyller på det. En Guldbagge är ingen Guldbagge.

Gustaf Skarsgård puffar på en cigarr och poserar framför fotograf Maria Östlin. Egentligen har han slutat röka, men han offrar sig för bilden.

– Tänk, säger han plötsligt. Allt det här arbetet som vi gör nu, det kommer stå i tidningen en dag och sedan är det glömt. Man kan arbeta med något i månader eller år och sedan försvinner det i flödet som korkar i en flod. Så är det med film och så är det med livet också.

Han blåser ut ett moln med rök och lutar sig tillbaka.

– Det är därför som det man gör här och nu är så viktigt. Att man följer kraften och drivet, inte lever för den flyktiga bekräftelse som eventuellt kommer i framtiden. Det finns sådana som spenderar flera år på att göra buddhistiska sandtavlor. Och när de är klara sopar de bort allt och låter det blåsas iväg med vinden. Poff – så är allt försvunnet. Men följde man hjärtat när man gjorde det, då var det värt det. □

Till sist tänker Magda:

Jag blev förvånad när jag träffade Gustaf Skarsgård. Har man varit känd så länge som han har varit och fått ständiga frågor om sitt jobb och om sin familj så borde man vara trött på att prata med journalister. Men Gustaf visade sig vara både öppenhjärtig och nyfiken och ville gärna dela med sig av sina känslor och tankar. Efteråt kände jag mig inspirerad av hans villkorslösa passion.